

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Bc. F. L.**, zast. JUDr. Jiřím Švecem, advokátem, se sídlem Kladno, T. G. Masaryka 579, proti žalovanému: **Policie České republiky, Policejní prezidium**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 22.1.2009 č.j. PPR-951-1/ČJ-2009-99KP

t a k t o :

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 22.1.2009, č.j. PPR-951-1/ČJ-2009-99KP se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Jiřího Švece, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí policejního prezidenta, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Středočeského kraje ve věci náhrady škody ze dne 4.5.2006 č.j. PSC-54/VO-44-2006, kterým bylo podle ust. § 75 zákona č. 186/1992 Sb. rozhodnuto o odpovědnosti za škodu způsobenou neoprávněným proplacením znalečného znalci MUDr. P. T. zapsaného ve znaleckém deníku pod č. 2679 a 2701 a znalci MUDr. H. zapsaného ve znaleckém deníku pod č. 4520, 4391, 4279, 4280 a 4318 a podle ust. § 82 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. o povinnosti nahradit České republice-Ministerstvu vnitra

prostřednictvím Policie České republiky správy Středočeského kraje skutečnou škodu 7 875,- Kč a to 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a současně napadené rozhodnutí potvrzeno.

V odůvodnění policejní prezident uvedl, co všechno vyplývá ze spisového materiálu mimo jiné i to, že žalobce byl podle nařízení Ministerstva vnitra č. 73 ze dne 16.11.2001 o řízení, organizaci a výkonu ekonomické činnosti jako vedoucí oddělení obecné kriminality služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR Okresního ředitelství Kladno pověřen k výkonu ekonomické činnosti v rozsahu rozpočtových prostředků přidělených na finanční místo „OŘ PČR Kladno“ (pověření ze dne 3.5.2002) a ve smyslu ust. § 26 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, jako příkazce operace k výkonu řídicí kontroly (pověření ze dne 8.11.2002). Vyúčtování znalečného, které se provádí podle vyhl. č. 37/1967 Sb. v uvedených případech podle policejního prezidenta obsahovalo výpočet odměny znalce jak paušální částkou podle přílohy, tak i hodinovou sazbou podle § 16 a § 20 cit. vyhlášky. Podle § 23 cit. vyhlášky však nelze podle policejního prezidenta použít oba způsoby výpočtu současně. V případech uvedených v příloze této vyhlášky náleží za znalecký posudek odměna a náhrada nákladů ve výši stanovené paušální částky, nestanoví-li tato vyhláška jinak; ust. § 16, 20 a 21 se v těchto případech nepoužijí. Znalci MUDr. P. T. tak byla neoprávněně vyplacena částka 2 450,- Kč a znalci MUDr. H. částka 5 425,- Kč, tj. celkem 7 875,- Kč. Žalobce jako příkazce operace tím, že odsouhlasil proplacení nesprávně vyúčtovaného znalečného, porušil ust. § 14 a § 15 vyhl. č. 64/2002 Sb. a vyhl. č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb. Žalobce tedy podle policejního prezidenta porušil při výkonu služby svým nedbalostním jednáním služební povinnost, čímž vznikla odpovědnost za škodu podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. a podle ust. § 82 odst. 1 uvedeného zákona pak vznikla povinnost k náhradě skutečné škody, která byla vyčíslena částkou 7 875,- Kč.

Policejní prezident v odůvodnění svého rozhodnutí se zabýval ust. § 75 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., ust. § 14 a § 15 vyhl. č. 64/2002 Sb., ust. § 15 odst. 2 vyhl. č. 67/2002 Sb., ust. § 82 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. Policejní prezident se pak rovněž zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání. K existenci odlišných právních hodnocení a odlišné praxe týkající se způsobu a výše vyplácení částek znalečného v obdobných případech policejní prezident konstatoval, že odvolací orgán i služební funkcionář se při řešení daného případu přiklonili k názoru Finančního úřadu pro Prahu 7 vyjádřenému v rámci provedené kontroly a následně vydaného platebního výměru, neboť bylo přihlédnuto jak k informaci o jednání porady k problematice výkladu vyhl. č. 37/1967 Sb. ze dne 23.5.2006 (porada se uskutečnila dne 5.4.2006 za účasti pracovníků Ministerstva vnitra a Ministerstva spravedlnosti se závěrem k bodu 8 přílohy), tak i metodickému postupu proplácení znalečného, který vypracoval na základě uvedené informace úřad služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia ČR a jež byl pod č.j. PPŘ-2379/KPV-2006 rozeslán služebnám kriminální policie a vyšetřování Policie ČR všech správ krajů (jedná se o dokumenty z roku 2006), ale zejména ze stanoviska ekonomického odboru Ministerstva vnitra k proplácení paušálních částek za znalecké posudky spojené s prováděním pitev ze dne 17.3.2003, jehož závěrem je uvedeno „...v případě znaleckých posudků vyžadovaných v rámci trestního řízení, které jsou spojeny s prováděním pitev, kdy e odměna a náhrada výdajů znalcem účtována paušální částkou podle § 23 a přílohy vyhl. č. 37/1967 Sb., může vyúčtování obsahovat pouze úkony a částky obsažené v předmětné příloze k vyhl. č. 37/1967 Sb.“ Ředitel Policie ČR správy Středočeského kraje považoval závěry z finančních kontrol a následné vydání platebního výměru v souladu s uvedeným stanoviskem odboru MV, proto uznal pochybení v rámci hospodaření s finančními prostředky pracovníky Policie ČR správy Středočeského kraje a proti platebnímu nepodal odvolání.

Materiály předložené žalobcem a současně uvedený i právní názor žalobce pak policejní prezident považoval za irelevantní k projednávanému případu, neboť Finanční úřad pro Prahu 7 v době provádění kontroly, stejně jako odbor finanční kontroly MV, vycházel z právního stavu v daném období, tj. pro rok 2004 a 2005.

Za irelevantní rovněž považoval policejní prezident námitku ohledně spoluzavinění škody jinou osobou

Pokud jde o námitku žalobce, že nebyl seznámen s protokolem o výsledku kontroly ze dne 15.5.2005 č.j. OFK-47/E-2005 vypracovaným odborem finanční kontroly MV, policejní prezident přijal závěr, že nebyl-li žalobce seznámen s uvedeným protokolem, nečiní to řízení o náhradě škody neplatným.

Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť vymezení porušení jeho povinností je jen citací obecného právního ustanovení v napadeném rozhodnutí citovaných právních předpisů a není z něj zřejmé, jaké konkrétní povinnosti a jakým způsobem žalobce porušil. Má za to, že žádné své povinnosti neporušil a jeho odpovědnost za žalovaným tvrzenou škodu není dána. Navíc neměl možnost seznámit se se zprávou (Zprávou o kontrole použití prostředků státního rozpočtu Ministerstva vnitra ČR, Policií ČR-správou Středočeského kraje v roce 2004) nejen proto, že mu nebyla předložena, ale zejména proto, že v době proplácení předmětných odměn znalecům ještě neexistovala.

Uvedl, že mu není zřejmé, na základě jakých skutečností žalovaný došel ke zjištění, že nekontroloval, zda účtované položky v rámci připravované operace jsou účtovány v souladu s právními předpisy, když od samého počátku předmětného sporu je zřejmé, že podstata žalobcova údajného pochybení nespočívá v tom, že by nedbale prováděl kontrolní činnost, nýbrž v rozdílném výkladu příslušného ustanovení.

Poukázal rovněž na skutečnost, že policejní prezident odkazuje na metodický postup proplácení znalečného, který měl být pod č.j. PPR-2379/KPV-2006 rozeslán Službám kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, nicméně porada proběhla v dubnu 2006, přičemž proplácení odměn proběhlo v roce 2004, tedy dva roky předtím, než byl předmětný metodický postup vydán.

Nesouhlasil ani se závěrem policejního prezidenta o jeho zavinění, tedy že měl vědět, že neprovede-li kontrolu připravované operace k proplácení znalečného, může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Tvrdil, že policejní prezident nijak neprokázal, že by nekontroloval připravované operace, tedy příkazy k úhradě odměn znalecům. Podle žalobce by vznik škody zavinil pouze za situace, kdy by věděl nebo mohl vědět, že jeho právní výklad vyhl. č. 37/1967 Sb. není správný. Uvedl, že v této souvislosti již ve svých minulých podáních poukázal na stanovisko Ministerstva spravedlnosti a Okresního státního zastupitelství v Kladně. Neměl žádné důvody pochybovat, že tato stanoviska jsou správná a nemohl ignorovat závazný právní názor státního zástupce. Znovu pak poukázal na usnesení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 4.7.2006 č.j. 1KZV 84/2006-101, usnesení téhož zastupitelství ze dne 19.9.2006 č.j. 1KZV 84/2006-158 a usnesení ze dne 28.8.2006 č.j. 1KZN 274/2006-7, usnesení Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 16.6.2006 č.j. KZV 32/2006-49, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 21.8.2006 sp.zn. 3Zn 1422/2006. Všechna tato rozhodnutí přikládal ke svým odvoláním. Policejní prezident na tato rozhodnutí poukazuje jako na žalobcovu obranu, avšak nijak je nehodnotí a touto jeho námitkou se nijak nezabývá. Žalobce má tedy za to, že i v této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalobce dále nesouhlasil ani s tím, že oba způsoby (paušální a hodinová sazba) odměny za znalecké posudky nelze použít současně.

Ve vyjádření k žalobě policejní prezident mimo jiné uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou podrobně rozebrány předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu. Žalobce podle policejního prezidenta porušil povinnost upravenou v ust. § 14 a § 15 vyhl. č. 64/2002 Sb., kdy zjevně nebyla dodržena požadovaná kritéria hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládaných finančních prostředků. To, že nebyly schválené finanční operace v souladu s právními předpisy podle policejního prezidenta vyplývá ze Zprávy o kontrole použití prostředků státního rozpočtu Ministerstva vnitra ČR, Policií ČR-správou Středočeského kraje v roce 2004 Finančního úřadu pro Prahu 7. Žalobcova odpovědnost za správnost připravované operace podle policejního prezidenta vyplývá z ust. § 15 odst. 2 vyhl. č. 64/2002 Sb. Žalobce měl za povinnost soulad s právními předpisy kontrolovat. Policejní prezident má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaké povinnosti žalobce porušil a to i za existence odlišného právního názoru Ministerstva spravedlnosti a Okresního státního zastupitelství v Kladně. Navrhl žalobu zamítnout.

V předloženém správním spise se nachází Zpráva o kontrole použití prostředků státního rozpočtu Ministerstvem vnitra ČR, Policií ČR-správou Středočeského kraje v roce 2004 ze dne 3.8.2005 č.j. : 74677/05/007980/8034, platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Prahu 7 dne 3.8.2005, kterým bylo uloženo Ministerstvu vnitra ČR územnímu pracovišti Policie ČR-správa Severočeského kraje odvést do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně 37.090,- Kč, přičemž v odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že na základě provedené kontroly byla ze strany správy Středočeského kraje porušena rozpočtová kázeň v celkové výši 37.090,- Kč, kdy ve 37 případech výdajů za znalečné Správa nepostupovala v souladu s vyhláškou č. 37/1967 Sb., uhradila vyúčtování znalečného, která obsahovala výpočet odměny znalce paušální částkou dle přílohy vyhlášky i hodinovou sazbou dle § 16 a 20 vyhlášky, přestože vyhláška stanovila u ověřovaných případů, aby odměna byla vypočtena paušální částkou. Hodinová sazba mohla být ve výjimečných případech použita, ale dle vyhlášky nelze použít oba způsoby výpočtu znalečného současně. Výdej za částky znalečného v celkové výši 34.475,- Kč, které byly vypočteny hodinovou sazbou a předloženy k proplacení na vyúčtováních současně s paušálními odměnami, je tedy porušením rozpočtové kázně. Dále Policie ČR-správa Severočeského kraje proplatila čtyři vyúčtování znalečného, přestože v nich byly početní chyby a jejím výdajem byla porušena rozpočtová kázeň. Rozhodnutí Ministerstva financí (nečitelného data) č.j. 43/101656/2005-434, kterým bylo rozhodnuto tak, že se nevyhovuje žádosti ze dne 14.9.2005 o prominutí odvodu, a že se nepromíjí odvod uložený platebním výměrem ze dne 3.8.2005.

Dále je zde rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Středočeského kraje č.j. PSC-54/VO-44-2006 ze dne 4.5.2006, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce odpovídá podle ust. § 75 zákona č. 186/1992 Sb. za škodu způsobenou neoprávněným proplacením znalečného znalci MUDr. P. T. zapsaného ve znaleckém deníku pod čísly 2679 a 2701 a znalci MUDr. H. zapsaného ve znaleckém deníku pod čísly 4520, 4391, 4279, 4280 a 4318, a proto je povinen podle § 82 odst. 1 a 2 zákona č. 186/1992 Sb. nahradit České republice-Ministerstvu vnitra prostřednictvím Policie ČR správy Severočeského kraje skutečnou škodu ve výši 7.875,- Kč, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že žalobce byl jako vedoucí OOK SKPV PČR OŘ Kladno pověřen k výkonu ekonomické činnosti a dále k výkonu řídicí kontroly ve veřejné správě. Z titulu těchto pověření vyplývala povinnost žalobce prověřit věcnou správnost a úplnost podkladů k připravovaným operacím a jejich soulad s právními předpisy. Žalobce podepsal doklady o provedení předběžné kontroly, kdy v sedmi případech odsouhlasil výši znalečného vyúčtovaného znalci po provedených pitvách, přičemž vyúčtování v těchto sedmi případech obsahovalo výpočet odměny znalce jak paušální částkou dle vyhlášky č. 37/1967 Sb., tak i hodinovou sazbou. Znalcům tak byla neoprávněně vyplacena částka celkem 7.875,- Kč,

přičemž tato skutečnost byla dle odůvodnění rozhodnutí zjištěna kontrolou provedenou Odborem finanční kontroly MV. Finančním úřadem pro Prahu 7 byl tento výsledek kontroly potvrzen platebním výměrem ze dne 3.8.2005, kterým byla správě uložena povinnost částku odvést do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně. Žádosti správy o prominutí nebylo vyhověno. Žalobce jako příkazce operace porušil ust. § 14 a 15 vyhlášky č. 64/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, tím, že neprovedl důslednou kontrolu věcné správnosti a úplnosti podkladů k připravované operaci a souladu operace s právními předpisy. Žalobce měl odsouhlasit nesprávně vyúčtované znalečné, čímž měla být výše uvedeným znalecům přiznána neoprávněně odměna jak v paušální sazbě, tak i v hodinové sazbě, čímž vznikla škoda. Tím je dle odůvodnění rozhodnutí dána příčinná souvislost mezi jednáním žalobce a vzniklou škodou, a proto lze mít v daném případě za prokázané, že jmenovaný (žalobce) za tuto škodu odpovídá dle § 75 zákona č. 186/1992 Sb.

Ze spisu se dále podává, že proti uvedenému rozhodnutí žalobce podal odvolání ze dne 18.5.2006, kterým uvedené rozhodnutí napadl jednak z důvodu odlišnosti právního názoru ohledně otázky odměn a náhrady nákladů poskytovaných soudním lékařům, kdy žalobce poukázal na k odvolání přiložené listinné materiály, týkající se dané problematiky vyplácení znalečného, přičemž předložil stanovisko vydané advokátní kanceláří a dále několik rozhodnutí státních zástupců v jiných věcech ohledně proplácení znalečného. Brojil zejména proti právnímu výkladu, jak ho učinil na základě vydaného platebního výměru Finanční úřad pro Prahu 7 ze dne 3.8.2005 i ředitel Policie ČR v rámci jeho odvoláním napadeného rozhodnutí. Rovněž žalobce ve vztahu k platebnímu výměru ze dne 3.8.2005 namítal, že nebyly proti tomuto rozhodnutí využity žádné opravné prostředky, přičemž pokud by bylo podáno odvolání, celá věc by podle mínění žalobce nedošla tak daleko. Dále uvedl, že jeho postup k proplácení byl schválen i dalšími osobami (jeho nadřízeným, správcem rozpočtu, hlavní účetní apod.), přičemž brojil proti tomu, že by pouze on sám měl být v dané věci viníkem, když i další pracovníci nezjistili žádné pochybení a částky proplatili. Rovněž poukazoval na to, že nikdy nebyl seznámen s protokolem o výsledku kontroly provedené Odborem finanční kontroly MV a nemohl se k němu vyjádřit.

Rozhodnutím policejního prezidenta ze dne 12.9.2006 číslo 877 bylo odvolání žalobce zamítnuto a současně bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie ČR správy Severočeského kraje ve věci náhrady škody ze dne 4.5.2006 č.j. PSC-54/VO-44-2006. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.10.2008 č.j. 10Ca 323/2006-30 bylo toto rozhodnutí policejního prezidenta zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud v Praze v předmětném rozsudku vyslovil, že se žalovaný v rámci rozhodování o odvolání nevypořádal řádně se všemi námitkami žalobce, přičemž jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Rozhodnutím policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 22.1.2009 č.j. PPR-951-1/ČJ-2009-99KP bylo opět odvolání žalobce zamítnuto a současně opět bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie ČR správy Severočeského kraje ve věci náhrady škody ze dne 4.5.2006 č.j. PSC-54/VO-44-2006.

Dále se ve správním spisu nachází dopis Policejního prezidia ČR, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 9.6.2006 adresovaný Policii ČR, Správě kraje (Správa hl.m. Prahy), Službě kriminální policie a vyšetřování a ředitelům útvarů s celorepublikovou působností ve věci proplácení znalečného-metodický postup, podání ze dne 30.6.2006, kterým Policie ČR správa Středočeského kraje dává Ministerstvu vnitra, právnímu odboru podnět pro podání návrhu na obnovu řízení, které skončilo původně platebním výměrem, a to z důvodu přezkoumání otázky způsobu určování výše znalečného ve vztahu k praxi a rozhodování v jiných případech státními zástupci, informace o jednání porady k problematice výkladu vyhlášky č. 37/1967 Sb. ze dne 23.5.2006.

Součástí spisového materiálu jsou rovněž vyúčtování znalečného znalci MUDr. H. a MUDr. P. T. předložená těmito znalci a dále doklady o provedení předběžných řídicích kontrol podepsané žalobcem a platební poukazy ohledně jednotlivých vyplácených částek za znalečné.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl v projednávané věci bez nařízení jednání za podmínek ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

V dané věci bylo již vydáno rozhodnutí a to rozhodnutí policejního prezidenta č. 877, které však bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.10.2008 č.j. 10Ca 323/2006-30 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění pak městský soud konstatoval, že se policejní prezident námitkou, týkající se případného spoluzavinění dalších osob vůbec nezabýval a ani se nezabýval námitkou týkající se odlišných právních stanovisek a postupů ohledně vyplácení znalečného v obdobných věcech, k čemuž žalobce předložil řadu listinných podkladů. Pokud šlo o otázku případného spoluzavinění, pak podle soudu odvolací orgán (i orgán prvního stupně) svůj závěr ohledně odpovědnosti žalobce jako příkazce operace a jeho zavinění založil na závěru vycházejícího z pravomocného rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 7, přitom ale podle soudu nezohlednil, že proti tomuto vydanému platebnímu výměru nebyl uplatněn řádný opravný prostředek, případně, zda podání či nepodání opravného prostředku může mít vliv na otázku zavinění samotného žalobce či dalších osob. Soud rovněž dále uvedl, že v tomto směru se ve správním spisu nachází podnět ze dne 30.6.2006 na podání mimořádného opravného prostředku proti předmětnému platebnímu výměru (Policie ČR správy Středočeského kraje adresovaný Ministerstvu vnitra), jež spočívá na zcela totožných námitkách ohledně praxe při vyplácení znalečného, jak tyto námitky uvedl žalobce ve svém odvolání. Soud také konstatoval, že se policejní prezident nijak nevypořádal ani námitkou žalobce, týkající se údajné nemožnosti seznámit se s listinou-protokolem o provedené kontrole ze dne 13.5.2005.

V novém rozhodnutí ze dne 22.1.2009 č.j. PPR-951-1/ČJ-2009-99KP policejní prezident k námitce týkající se případného spoluzavinění dalších osob uvedl, že ji považuje za irelevantní., neboť příslušník služby kriminální policie a vyšetřování, jako policejní orgán, na základě vyúčtování znalečného od soudního znalce vypsál platební poukaz, který předložil s vyúčtováním znalečného odvolateli (žalobci), jako příkazci operace, který svým podpisem potvrdil oprávněnost. K námitce, že žalobce nebyl seznámen s protokolem o výsledku kontroly ze dne 15.5.2005 (žalobce uváděl ze dne 13.5.2005) č.j. OFK-47/E-2005 policejní prezident argumentoval tím, že toto nečiní řízení o náhradě škody neplatným, neboť tento protokol sloužil jako podklad pro oznámení, které učinil ekonomický odbor Ministerstva vnitra na finanční úřad pro Prahu 7 pro možné porušení rozpočtové kázně při použití prostředků státního rozpočtu územním pracovištěm Ministerstva vnitra ČR-Policíí ČR správou Středočeského kraje v roce 2004.

K otázce odlišných právních stanovisek a postupů ohledně vyplácení znalečného v obdobných věcech policejní prezident uvedl, že „...se přiklonil k názoru Finančního úřadu pro Prahu 7 vyjádřenému v rámci provedené kontroly a následně vydaného platebního

výměru, neboť přihlédl jak k informaci o jednání porady k problematice výkladu vyhlášky č. 37/1967 Sb. ze dne 23.5.2006 (porada se uskutečnila dne 5.4.2006 za účasti pracovníků Ministerstva vnitra a Ministerstva spravedlnosti se závěrem k bodu 8 přílohy ...), tak i metodickému postupu proplácení znalečného, který vypracoval na základě uvedené informace úřad služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia ČR a jež byl pod č.j. PPR-2379/KPV-2006 rozeslán službám kriminální policie a vyšetřování Policie ČR všech správ krajů (jedná se o dokumenty z roku 2006 tedy obdobné, jak předložil odvolatel), ale zejména ze stanoviska ekonomického odboru MV k proplácení paušálních částek ze znalecké posudky spojené s prováděním pitev ze dne 17.3.2003, jehož závěrem je uvedeno „...v případě znaleckých posudků vyžadovaných v rámci trestního řízení, které jsou spojeny s prováděním pitev, kdy je odměna a náhrada výdajů znalcem účtována paušální částkou podle § 23 a přílohy vyhlášky č. 37/1967 Sb., může vyúčtování obsahovat pouze úkony a částky obsažené v předmětné příloze k vyhlášce č. 37/1967 Sb.“. Ředitel Policie ČR správy Středočeského kraje považoval závěry z finančních kontrol a následné vydání platebního výměru v souladu s uvedeným stanoviskem ekonomického odboru MV, a proto uznal pochybení v rámci hospodaření s finančními prostředky pracovníky Policie ČR správy Středočeského kraje a proti platebnímu výměru nepodal odvolání, neboť neměl argument, kterým by vyvrátil tvrzení Finančního úřadu pro Prahu 7. Materiály předložené odvolatelem a současně uvedený právní názor odvolatele s ohledem na výše uvedené, považuje odvolací orgán za irelevantní k projednávanému případu, neboť Finanční úřad pro Prahu 7 v době provádění kontroly stejně jako odbor finanční kontroly MV, vycházel z právního stavu v daném období tj. pro rok 2004 a 2005.“

V daném případě, žalobce souhlasí se závěrem žalovaného, že svým podpisem potvrdil oprávněnost, nezbytnost a správnost připravované operace a souhlasí tedy i s tím, že je dána jeho odpovědnost za připravovanou operaci. Nicméně byl přesvědčen o tom, že daná operace je v souladu s právními předpisy, když postupoval v souladu se závazným právním názorem státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně jako odvolacího a současně dozorového orgánu uvedeným např. v usnesení ze dne 21.8.2006, sp. zn. 3Zn 1422/2006. Žalobce v rámci řízení ve věci náhrady škody předložil např. usnesení náměstka okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kolíně ze dne 3.4.2006 č.j. 2 ZN 389/2006-11, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 4.5.2006 sp.zn. 3 Zn 543/2006, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 4.5.2006 sp.zn. 3 Zn 543/2006, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 4.5.2006 sp.zn. 2 Zn 528/2006, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 4.5.2006 sp.zn. 3 Zn 461/2006, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v kladně ze dne 4.5.2006 sp.zn. 3 Zn 527/2006. Společně všem těmto usnesením je, že rušila ke stížnosti znalce usnesení policejního orgánu (Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR v Kolíně, Policie ČR, SKPV Kladno), jímž byla určena odměna znalce za vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. V odůvodnění předmětných usnesení bylo mimo jiné uvedeno, že policejní orgán příslušným usnesením rozhodl o odměně znalců, kterým však nepřiznal nárokovanou částku 700,- Kč (nebo 350,- Kč) za sestavení a vyhotovení posudku s tím, že tento úkon je již zahrnut v paušální náhradě za prohlídku a pitvu těla ve výši 6.500,- Kč. Státní zástupce shledal stížnost důvodnou, neboť z přílohy vyhl. č. 37/1967 Sb. novelizované vyhl. č. 432/2002 bylo zjištěno, že výkonem pitvy, za kterou je stanovena paušální náhrada ve výši 6.500,- Kč se rozumí zevní a vnitřní prohlídka mrtvol, pitva včetně sestavení pitevního nálezu a odběru biologického materiálu pro další vyšetření (histologické, serologické, toxikologické apod.) Z tohoto výčtu, který je třeba považovat za taxativní vyplývá, že vypracování znaleckého posudku nelze podřadit pod

výkon pitvy, za který náleží paušální náhrada a při jeho odměňování je třeba postupovat podle obecných předpisů. Ve správním spise se pak nachází mimo jiných i obdobné usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 25.7.2005 č.j. 3 ZN 816/2005-37. Z uvedeného není pochyb o tom, jaký právní názor na danou problematiku zastávala státní zastupitelství, resp. státní zástupci.

Policejní prezident v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvádí, že přihlédl k informaci o jednání porady k problematice výkladu vyhlášky č. 37/1967 Sb. ze dne 23.5.2006. Z této informace založené ve správním spise je pak zřejmé, že k projednání této problematiky (upřesnění textu přílohy „Paušální částky odměn a náhrady nákladů za znalecké posudky“) se dne 5.4.2006 uskutečnila na Ministerstvu spravedlnosti porada za účasti vedoucího oddělení odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra, předsedy senátu Krajského soudu v Plzni, předsedy a místopředsedy České lékařské společnosti J.E.Purkyně a pracovníků oddělení všeobecného dohledu ODS. Po obsáhlé diskuzi byly přijaty tyto závěry: „K bodu 1 přílohy : Z dikce tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že paušální odměna znalce sestává z výkonu pitvy a histologického vyšetření. Co se rozumí výkonem pitvy stanoví bod 8 přílohy. Vyšetření serologické a toxikologické mají dělat znalci s příslušnou specializací a má být účtováno samostatně. To platí i v případě, kdy jsou tato vyšetření prováděna současně s výkonem pitvy. K bodu 8 přílohy: Z jazykového a logického výkladu přílohy lze dovodit, že paušální částky odměn a náhrady nákladů, které jsou spojeny s prováděním pitev jsou částky za znalecké posudky, když lze učinit závěr, že výkon soudní pitvy včetně sestavení pitevního nálezu je znaleckým posudkem Takto v praxi postupují i soudy. Tento znalecký posudek by měl obsahovat i stanovení příslušné diagnózy. Jinou znaleckou činností mimo definovaný výkon soudní pitvy lze označit jako další znalecký posudek.“ V předmětné informaci je rovněž uvedeno, že porada konstatovala, že postup orgánů Policie ČR není v těchto případech jednotný a doporučila proto zaslat též informaci o poradě vedle účastníků porady nejvyšší státní zástupkyni. Založená fotokopie této informace na č.l. 41 správního spisu je pak adresovaná Ministerstvem spravedlnosti MUDr. Františku Vorlovi, CSc. místopředsedovi České lékařské společnosti J.E.Purkyně-společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie. Až dne 9.6.2006 byl vyhotoven metodický postup ve věci proplácení znalečného pod č.j.: PPR-2379/KPV-2006.

Městský soud v Praze vzhledem k uvedenému neshledal rozhodnutí policejního prezidenta správným. Z předmětného správního spisu, listin v něm založených a výše uvedených vyplývá, že v době, kdy žalobce podle obou správních orgánů neprovedl důslednou kontrolu věcné správnosti a úplnosti předmětných vyúčtování a v rozporu s právními předpisy odsouhlasil nesprávnou výši odměn znalců vyúčtovaných jak v paušální sazbě, tak v sazbě hodinové, postupoval žalobce v souladu s právním názorem dozorového orgánu tedy státního zastupitelství resp. státního zástupce. Jak pak především vyplývá ze zmiňované policejním prezidentem informace o jednání porady k problematice výkladu vyhlášky č. 37/1967 Sb. ze dne 23.5.2006, v rozhodné době nebyl výklad bodu 1 a 8 přílohy vyhl. č. 37/1967 Sb. nazvané „Paušální částky odměn a náhrady nákladů za znalecké posudky“ jednotný. Nelze dle názoru soudu činit žalobce odpovědným za to, že v předmětných věcech postupoval v souladu s právním názorem, které zastával státní zástupce, který v případě stížnosti znalců proti usnesení policejního orgánu o této stížnosti rozhodoval, když až daleko později by se možná mohl žalobce seznámit s učiněnými závěry z předmětné porady (konané dne 5.4.2006) a s metodickým postupem Policejního prezidia, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování ve věci proplácení znalečného ze dne 9.6.2006.

Na základě všech výše uvedených skutečností soud postupoval podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová